

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

अब केन्द्रमा २५, प्रदेशमा ११० मन्त्री

काठमाडौँ । संविधानको व्यवस्थाअनुसार केन्द्रीय सरकार बढीमा २५ सदस्यीय हुनेछन् भने सात प्रदेशमा बढीमा ११० मुख्यमन्त्रीसहित मन्त्री बन्दैछन् ।

सोही अनुरूप प्रदेश नं. १ मा ९३ सांसदमा १९ जना मन्त्री, प्रदेश नं. २ मा १०७ सांसदमध्ये २१ जना मन्त्री, प्रदेश नं. ३ मा ११० सांसदमा २२ जना मन्त्री, प्रदेश नं. ४ मा ६० जना सांसदमा १२ जना मन्त्री, प्रदेश नं. ५ मा ८७ जना सांसदमा १७ मन्त्री, प्रदेश नं. ६ मा ४० जना सांसदमध्ये ८ जना मन्त्री र प्रदेश नं. ७ मा ५३ सांसदमध्ये ११ मन्त्री हुने व्यवस्था भएको छ ।

विस्तृत विवरण सहितको तालिका पृष्ठ ५ मा हेर्नुहोला ।

वर्ष १४, अंक ३६, पृष्ठ-६ ने.सं. ११३८ थिल्ला गा. त्रयोदशी, वि. सं. २०७८ मंसिर २५ गते शुक्रबार DEC 2017 मूल्य रु. ५।-

निर्वाचन परिणामले देशको स्थितिमा अन्तर आउँदैछ : अध्यक्ष रोहित

भक्तपुर । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे (रोहित) ले निर्वाचनको परिणाम पूर्णरूपमा आएपछि प्रधानमन्त्री बन्ने र बढी मन्त्री पाउने लोभमा कथित गठबन्धनहरू भक्तिको सम्भावना रहेको बनाउनुभएको छ ।

सगरमाथा टेलिभिजनको निर्वाचन विशेष कार्यक्रममा पत्रकार सुशीलबन्धु थापासित कुराकानी गर्दै अध्यक्ष रोहितले निर्वाचन परिणाम आएपछि देशको स्थितिमा तात्त्विक अन्तर नआउने र कथित गठबन्धनहरू सैद्धान्तिक र कार्यक्रमिक एकात्मताको आधारमा नबनेका बरु दिल्लीको निर्देशनमा चल्ने हुनाले कुनै पनि बेला टुटफुट हुनेछन् भन्नुभयो ।

एमाले र माओवादी केन्द्रको एकता 'चोर चोरको

एकताले डकैत' भन्ने उखानलाई सम्झाउने बताउँदै तिनीहरूले देश र व्यापक जनताको हितमा काम गर्नेमा आशाका गर्नुभयो ।

निर्वाचनपछि संक्रमण अन्त्य होला कि भन्ने प्रश्नमा अध्यक्ष रोहितले भन्नुभयो- 'एउटा सकिएको भन्ने छुन् फेरि अर्को सुरु हुनेछ । शासक दलका नेताहरूको सोच नबदलिएसम्म र तिनीहरू पद र पैसाको पछाडि लागेसम्म समस्या समाधान सम्भव छैन ।'

निर्वाचनलाई शासक पूँजीवादी पार्टीहरूले मत किन बेचको बजार बनाएको टिप्पणी गर्दै उहाँले भन्नुभयो - 'निर्वाचनको नाममा भ्रष्ट राजनीतिक पार्टीका नेता र

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

काठमाडौँमा बामगठबन्धनमा घाट भएको हो ?

काठमाडौँ । नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रको बाम गठबन्धनले देशभर नै क्लिन स्विप हुनुपर्ने हो । देशकै संख्यात्मक रूपले २०७० को निर्वाचनमा दोस्रो र तेस्रो बनेका पार्टीहरूको गठबन्धनले सबै क्षेत्रमा विजयी हुने आंकलन गरिएको थिए ।

तर त्यो आंकलन गलत भयो । त्यतिमात्र होइन बामगठबन्धनमा घाट भएको पनि समाचार बाहिर आयो ।

राष्ट्रिय राजनीतिमा सक्रिय समन्वयकारी भूमिका खेल्ने एमालेका बामदेव गौतम र माओवादी केन्द्रका नारायणकाजीको हार कतै पार्टीभित्र एक अर्कामा घाट या योजनाबद्ध पराजय त होइन ?

बाम गठबन्धनको काठमाडौँमा माओवादी केन्द्रका ३ क्षेत्रमा कोही पनि जितेनन् ।

'काठमाडौँवासीले माओवादी रुचाएनन्' समाचार संचार माध्यमले भनिरहेकै बेला माओवादी केन्द्रको विश्लेषण बामगठबन्धनमा घाट भएको, एमालेले बेइमान गरेको गुनासो

आइरहेका छन् ।

काठमाडौँको क्षेत्र नं. १, ६, १० माओवादी केन्द्र र २, ३, ४, ५, ७, ८ र ९ गरी ७ क्षेत्र एमालेलाई भागबन्दा गरेको थियो । एमालेले क्षेत्र नं. ४ बाहेक सबै क्षेत्रमा विजय हासिल गर्‍यो भने माओवादी केन्द्रको ३ वटै क्षेत्रमा पराजित भोग्नुपर्थ्यो । बाम गठबन्धनको संख्यात्मक दृष्टिले विजय निश्चित हुँदा हुँदै पनि हार बेहोर्नु घाट र बेइमान नै भन्न थालेका छन् ।

नत्र बामगठबन्धनले एमालेको भागमा परेका १, ६, १० मा प्रदेशसभामा पनि एमालेले पनि हार्नु पर्दथ्यो । प्रदेशसभामा एमालेका सिट सुरक्षित छन् तर माओवादी केन्द्र प्रदेशसभा र प्रतिनिधिसभाका उम्मेदवार मात्र हार हुनुपर्ने किन ? यो प्रश्न माओवादी केन्द्रको लागि फलाम च्युरा जस्तै चपाउन सकिरहेको छैन ।

पार्टी नै एक हुने गरी बाम गठबन्धनमा हार जितबारे मनमा चिसो नपर्नुपर्ने हो किनकी निकट दिनमा पार्टी एकता हुँदैछ ।

भक्तपुर क्षेत्र नं. १ मा सुवाल र गोसाईं विजयी

भक्तपुर । भक्तपुर क्षेत्र नं. १ बाट प्रतिनिधिसभा सदस्य पदमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका उम्मेदवार प्रेम सुवाल विजयी हुनुभएको छ ।

सुवालले ३३ हजार ०७६ मत प्राप्त गर्नुभयो । उहाँका निकटतम प्रतिद्वन्द्वी नेपाली काङ्ग्रेसका बाबुराज जोशीले १७ हजार ८१८ मत प्राप्त गर्नुभयो ।

क्षेत्र नं. १ प्रदेश 'ख' मा नेमकिपाका सुरेन्द्रराज गोसाईंले २३ हजार १६४ मत प्राप्त गरी विजयी हुनुभयो । उहाँका निकटतम प्रतिद्वन्द्वी वाम

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

दोस्रो जनसेवा प्राविधिक प्रदर्शनी सम्पन्न

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

प्यक्वःगु नेपाल भाषा साहित्य मुंज्याः या सूचं

नेपाल सम्बत् ११३८ व योमरी पुन्हीया लसताय थ्वहे वङ्गु शिलाथ्व तृतीया (माघ ६ गते) कीर्तिपुर नपा वडा नं. ८ पाँगाया लाछी डबली जुङ्गु प्यक्वःगु नेपाल भाषा साहित्य मुंज्या व सांस्कृतिक ज्याभ्रवः तःजिक हनेतः प्रगतिशील साहित्य (चिनाखँ, बारखँ) दुथ्याका दिसं नापं फयाफको हापं विया ग्वाहाली याना दिसं ।

रचना विरेगु थायः

- १) सहिद स्मृति वाचनालय, ग्वसा खलः पाँगा ।
- २) पाँगा बुक्स एण्ड स्टेशनरी, धोकासी, पाँगा ।
- ३) कमला बुक्स एण्ड स्टेशनरी, नयाँबजार किपू ।
- ४) बाघभैरव स्टेशनरी, बाघभैरव, किपू ।
- ५) नीलबाराही फोटो स्टुडियो, बोडे ।
- ६) केजी बुक्स एण्ड स्टेशनरी, गोलमढी, खप ।
- ७) नाति बज्र सफु दुकु, भोटाहिटी, यें ।
- ८) न्यू युनिभर्सल एजुकेशन सेन्टर, मंगलबजाः, यल ।

रचना दुथ्याकेगु लिपाँगु न्हि
माघ २ गते

योमरी पुन्ही कुन्हु विशेष कारण जुङ्गुमफुगु कार्यक्रम
थ्वहे माघ ६ गते जुङ्गु सूचं विया च्वना ।

ग्वासा खलः

जन साहित्य गोष्ठी

पाँगा, किपू

फोन ल्याः ०१-८३३०८२८

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लन्बहादुर महर्जन वि.सं. २००६ माघ
हिराकाजी महर्जन वि.सं. २०१७ माघ
राजमान माली वि.सं. २०२५ मंसिर
राजेन्द्र महर्जन वि.सं. २०३० चैत्र

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १४, अंक ३६, २०७४ मंसिर २९ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेक्सटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

समानुपातिक मतगणनामा दलहरु उदासिन

प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचन मंसिर १० गते र २१ गते दुई चरणमा सम्पन्न भएर पनि प्रत्यक्षतर्फको नतिजा सबै सार्वजनिक भइसकेको छ ।

प्रत्यक्षको मतगणनामा हार र जित मत गन्दा गन्दै थाहा पाउने भएकोले सबैले चासोको रुपमा लिने गरिन्थ्यो ।

दलहरु मतगणना स्थलमा एक-एक मतको महत्वका साथ नियालेर हेरेको पाइन्छ । तर समानुपातिक मत गणनामा भने दलहरुले खासै चाख लिएको देखिदैन । मतगणना स्थल अवलोकनमा पुगेका जो कोहीलाई पनि लागेको होला दलहरुको उपस्थिति न्यून । मुस्किलले ३-४ वटा दलले मात्र मुचुल्कामा हस्ताक्षर गरेको र मतगणना मुचुल्कामा हस्ताक्षर गर्ने बेला अझै घटेको पाइन्छ ।

प्रजातान्त्रिक मूल्य र मान्यता विपरीत दलहरुलाई अंकुश लगाउने थ्रेसहोल्ड (मत सीमा) भएकोले सबै दलहरु चनाखो हुनुपर्नेमा भन उदासिन देखिन्छ ।

नेमकिपाले थ्रेसहोल्ड (मत सीमा) प्रावधान दलहरुमाथि प्रतिबन्ध लगाउने, सही विचार संसदमा प्रवाह गर्ने, क्रान्तिकारी संसदवाद लागू गर्न खोज्ने दलहरुलाई लक्षित भएकोले काँचो धागो सरी कुनैपनि बेला चुडिने भनेतापनि मतगणना चासो लिएको पाइन्छ ।

ठूला दलहरुको मत त्यतिकै धेरै आउने र साना दलहरुको त्यही अनुपातमा कम आउने भएकोले पनि समानुपातिक मतगणनामा चासो नदिएको हुन सक्छ ।

तर निर्वाचन आयोगका मतगणनामा खटिएका कर्मचारीले कम दलमात्र उपस्थित हुँदा पनि इमानदार ढंगले १/२ मतपत्र गलत निस्केपनि सही गणना गरेको देखिन्छ ।

मतगणनाको परिणामलाई त्यही ढंगले दलहरुले स्वीकारेको अवस्था छ ।

बञ्जर बनिरहेको देश र स्याडीमा फसेका सपना युवालाई दलहरुले प्रयोगमात्रै गर्ने कि अवसर पनि दिने ?

— कृन्ती पोखरेल

संसारका जुनसुकै देशलाई पनि सफलताको शिखरमा पुऱ्याउने तत्व युवा समूह नै हो । युवा कुनै पनि देशका लागि रत्न, मणि, माणिक्य भन्दा कम हुँदैनन् । हाम्रो देशमा पनि यिनै युवा हुन् जसले २००७ देखि ०३६ हुँदै ०४६, र ०६२/६३ को जनआन्दोलनको अग्रमोर्चामा उभिएर प्राणको आहुति दिए । तर, बिडम्बना भन्नुपर्छ, यिनै युवाले खोजेको एउटा सानो रोजगारी पनि यो राज्यले कहिल्यै दिन सकेन ।

वर्तमान अवस्थामा हामी युवाहरु कुल जनसंख्याको भण्डै ४० प्रतिशत छौं । यसो हेर्दा भन्दा आधारभूत । तर, पनि दुर्भाग्यपूर्ण अवस्था छ भन्नुपर्छ । नत राज्यले काम दिन सकिरहेको छ, न परदेशी जीवन बिताउनेलाई स्वदेश फर्काउने प्रयास भइरहेको छ ।

यसले राज्यलाई नोक्सानी हुन्छ र कालान्तरसम्म पनि एउटा स्लो पोजनका रुपमा विकसित हुँदै जान्छ, जसको परिणाम भयावह आउन सक्छ ।

०६८ को जनगणनालाई हेर्दा हाम्रो देशमा १५ देखि ५९ वर्ष उमेर समूहका काम गर्न सक्ने मानिसहरु भन्दा ५७ प्रतिशत छन् । तर, राज्यमा काम नपाएर खाडी मुलुकमा जानेको संख्या दिनहुँ १५ सयदेखि माथि छ ।

राज्यमा पर्याप्त मानव संसाधन हुँदाहुँदै पनि राज्यले उपभोग गर्न सकिरहेको छैन । आफ्नै देशभित्र बसेर जीवनयापन गर्न चाहिने सीपमूलक काम दिन पनि राज्य निरीह छ । एउटा डकमी सिकमीको काम पनि छिमेकी मुलुक भारतबाट आएका मानिसहरुले गरिरहेका छन् । यो हाम्रो दुर्भाग्य हो । अरब बनाउने हाम्रा यी हातहरु आफ्नै भूमिभित्र आफ्नै लागि घर बनाउनुपऱ्यो भने छिमेकी मुलुकका कामदार खोज्दैछौं हामी ।

राज्यले जनसंख्या नीति ०७१ जारी गरे पनि यसलाई कार्यान्वयन गर्न ढिलाई गरिरहेको छ । यदि यही गतिले नेपाल अधि बढेको खण्डमा सन् २०३० सम्म बुढाबुढीहरु मात्रै भएको देशका रुपमा नेपालको नाम दर्ज हुने सम्भावना छ, जसलाई व्यवस्थापन गर्न राज्यलाई निकै चुनौती हुने देखिन्छ ।

हाल नेपालमा ४० प्रतिशत परनिर्भर बालबालिका-वृद्धवृद्धालाई छोडेर ६० प्रतिशत काम गर्न सक्ने उमेर समूहका मानिस छन् । यति धेरै काम गर्न

सक्ने मानिसको संख्याको उचित व्यवस्थापन गरी राज्यले आवश्यक लाभ लिनुपर्छ । होइन भने युवा शक्ति विदेशिने क्रम रोकिने छैन । हरेक वर्ष यो दर बढ्दो छ ।

कोरिया जानका लागि इपीएस परीक्षा दिनेहरुको ताँती देख्दा मन कुँडिएर आउँछ । राज्य निरीह छ, मानौं उसलाई प्यारालाइसिस भएको छ । देखेर पनि नदेखेभैं गरी बसेको छ । यस्तो लाग्छ कि राज्यको कुनै उत्तरदायित्व नै छैन ।

देशमा लोकतन्त्र, गणतन्त्र आएको १० वर्ष भइसकेको छ, देशले यहिलेसम्म एउटा सही सक्षम दिशा दिन सक्ने नेतृत्व पाउन सकेको अवस्था छैन । सबै राजनीतिक दलहरु अंशवण्डामै सीमित छन् । चुनावको मुखमा सबैले गुलियो सपना बोकेर आउँछन् । तर, सारमा तिनको कुनै महत्व हुँदैन । एउटा भ्रम सिर्जनाका लागि बोलिएका हावा कुरा जस्ता हुन्छन् ।

काम गर्न इमान र नैतिकता चाहिन्छ । नेपालको राजनीतिमा इमान र नैतिकता भएका राजनीतिज्ञहरु निकै कमी छ । यो देशको इतिहासमा मरिचमान, कृतिनीधि, कृष्णप्रसादहरुको भण्ड सारमा सानै देखिए पनि इमान र नैतिकतामा निकै बलिया र अगाडि देखिन्थे ।

पहाडहरु रितिदैछन् । मानिस मर्दा मलामी जाने मान्छे छैन । पशु चौपाया गोठमै थलापर्ने अवस्था छ । भएको खेतियोग्य जमिन बञ्जरमा परिणत हुँदैछन् । मौसम परिवर्तनले दैनिक नयाँ नयाँ समस्याहरुको उत्पत्ति गराइरहेको छ । गाउँघरमा युवा उमेरका मानिस बिरलै भेटिन्छन् ।

युवाहरु राज्यका सबैभन्दा अमूल्य सम्पति हुन् । तर, दुःखका साथ भन्नुपर्छ, राज्य न त काम लगाउँछ, न काम दिन्छ । उल्टै देश छाड्न बाध्य बनाउँछ ।

कतिपय युवा मुगलान पस्छन् । ५० डिग्रीको तापक्रममा पसिना चुहाउन अरबतिर कसिन्छन् । धन्य ती बिदेशिएका युवाले पठाएको रेमिटेन्सले देशको अर्थतन्त्र चलेको छ । सत्ताको बागडोरवालाहरुलाई चयन गर्न पुगेको छ ।

स्वर्गीय बरदान पाएका हाम्रा हिमाल पहाड तराईका कैयौं फाँट र पहाडका टाकुरा परिश्रमी हातहरुलाई सम्झेर आँशु चुहाउन बाध्य छन् । पहाडको तुलनामा तराईमा औसतरूपमा केही दुःख कम भए पनि तराईमा केही सीमित वर्गहरु, जो रातका रात कुबेर

बन्ने सपनामा खेतीयोग्य जमीनलाई बर्बाद गर्दैछन् । विदेशबाट स्वदेश पुगेको पैसाले हाम्रा कुनाकन्दरा, हिमाल पहाड सजिनको साटो रित्तिदै छ ।

युवाहरु राज्यका सबैभन्दा अमूल्य सम्पति हुन् । तर, दुःखका साथ भन्नुपर्छ, राज्य न त काम लगाउँछ, न काम दिन्छ । उल्टै देश छाड्न बाध्य बनाउँछ ।

जो राज्यका उच्च पदमा छन्, तिनकै मानिस बेच्ने पसलहरु छन् । फेरि तिनकै मानिसहरु त्यो बेचिएका देशका राजदूत बनेर गएका छन् । भएका उद्योग कलकारखाना सबै सिध्याएर अब मानिस बेच्ने पसल, म्यानपावर कम्पनी र कन्सल्टेन्सीहरु खोलेर बसेका छन् । देशमा उद्योगका नाममा चामल मिल बाहेक केही छैन । अनि कसरी काम पाउँछन् युवाले ?

पछिल्लो समय नेपालमै बसेर केही गर्न सकिन्छ भन्ने आत्मविश्वास गुमाउने युवाको पक्ति दिनहुँ बढ्दैछ । अलिकति बुद्धि ज्ञान भएकाहरु युरोप, अष्ट्रेलियाको सपनामा दिनरात कागजपत्र मिलाउनमै व्यस्त छन् । बचेकाहरु, कागजपत्र मिलाउन नसक्नेहरु, खाडीको घाम ताप्ने लाइनमा मानव बेच्ने पसलहरुमा लामबद्ध छन् ।

हाम्रो देश विश्व युवा सूचकांकमा १४५ औं स्थानमा छ । उच्च शिक्षा पाएर पनि बेरोजगार हुनेहरुको संख्या भन्दा २६ प्रतिशत छ । यो देशको सबैभन्दा ठूलो चुनौतीको बिषय हो । यसमा राज्य बेलेमा गम्भीर हुन जरुरी छ । यसलाई नियन्त्रण गर्न सकिएन भने देशमा विभिन्न किसिमका अपराधहरु बढ्नुका साथै युवा सधैंका लागि पलायन पनि हुने सम्भावना रहन्छ ।

राज्यले युवाहरुलाई यसैगरी बेवास्ता गर्ने हो भने गाई जता हरियो देख्यो उतै जान्छ भनेजस्तो युवाहरु पनि कामको खोजीमा बिदेशिनु स्वाभाविकै हुनेछ । अहिलेको हाम्रो अवस्था भनेको प्रति एकहजार जनसंख्यामा भण्डै १७८ जना बेरोजगारहरु उत्पादन गर्नु रहेको छ ।

महिला युवाको अवस्था पनि उस्तै कहालीलाग्दो छ । एक त महिलालाई हाम्रो देशमा परनिर्भर बनाइएको छ, त्यसमाथि शिक्षा र चेतनाको अभावले सानै उमेरमा बिहे गर्नुपर्ने र घरको जिम्मेवारी समाल्नुपर्ने हुन्छ । अनि कसरी योग्य महिला युवा जन्माउन सकिन्छ ?

शहरमा न्यून मात्रामा

महिलाको स्तर केही राम्रो भए पनि दुरदराजका गाउँमा महिलाको अवस्था निकै कहालीलाग्दो छ । राज्य यी कुराहरुमा हिजो पनि र आज पनि उस्तै बेखबर छ । राज्य आफ्नो उत्तरदायित्वबाट सधैं पन्छिन खोजिरहेको छ ।

अब बन्ने संसद र सरकार सत्ताका लागि नभएर विकासका लागि, अनि देशको मुहार परिवर्तनका लागि अनि युवाहरुका लागि हुनुपर्छ ।

यी बेरोजगार युवाहरुलाई सबैभन्दा बढी प्रयोग गर्ने राजनीतिक दलहरु छन् । तर, तिनै दलहरु बेलाबेलामा सरकारमा जान्छन् र युवाका लागि सिन्कोसम्म भौँच्येनन् । त्यसैले अब राज्यले चाँडो भन्दा चाँडो मानव संसाधन मन्त्रालय वा यससम्बन्धी काम गर्ने एउटा बलियो सरकारी संरचना तयार गर्नु आवश्यक छ ।

राजनीतिक नेतृत्वले सही दिशा दिन सकेको खण्डमा देशको मुहार फेर्न उति धेरै समय लाग्दैन । अरब सजाउने हाम्रा युवाका हातहरु आफ्नै जन्मभूमि सजाउन तयार हुनेछन् । त्यसका लागि राज्यले कृषि, जलश्रोत, उद्योग, व्यापार, पर्यटन, शिक्षा स्वास्थ्यमा लगानी गर्ने अवसर प्रदान गर्नुपर्छ ।

विश्व मानचित्रमा सबैभन्दा बढी जनसंख्या भएका दुई ठूला देश हाम्रा छिमेकी छन् । यदि हामीले गुणस्तरीय सेवा प्रदान गर्ने हो भने बजारका लागि हामी कहाँ कतै भौतारिनुपर्दैन । हाम्रो जस्तै भौगोलिक अवस्थाको स्वीटजरल्याण्ड आज युरोपको मार्केट अनि विश्वको गन्तव्य बनेको छ ।

कृषि पर्यटन र ऊर्जा हाम्रा सबैभन्दा बलिया हतियार हुन् । यसमा युवा पुस्ताको आकर्षण बढाउन सकियो भने देशले गति लिन उति समय लाग्दैन ।

आज पनि नेपालमा फलेको आलु फ्रान्समा निर्यात हुन्छ । हामीले हाम्रा उच्च पहाडी तथा हिमाली भेगमा फलाउने फलफूल र तरकारीमा गुणस्तर ल्याउन सक्यौं भने हाम्रो उत्पादनको माग युरोपमा हुनेछ । त्यसैगरी मुस्ताडमा रहेको युरेनियम र पर्यटन क्षेत्रले देशलाई कायापलट गर्न सक्छ । यसभित्र युवाशक्तिको आकर्षण बढाउन लगानी मैत्री वातावरणको सिर्जना गर्नु निकै अपरिहार्य छ ।

त्यसैले, अब बन्ने संसद र सरकार सत्ताका लागि नभएर विकासका लागि, अनि देशको मुहार परिवर्तनका लागि अनि युवाहरुका लागि हुनुपर्छ ।

चीन तेस्रो विश्वका लागि सबैभन्दा भरपर्दो आशा : फिडेल

— अजित सिंह

फिडेल क्यास्ट्रोले चीनप्रतिको आफ्नो समर्थन दृढतापूर्वक कायम राख्नुभयो र चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीले इमानदारीपूर्वक र सक्षमतापूर्वक क्रान्तिकारी समाजवादलाई अगाडि बढाइरहेकोमा विश्वस्त हुनुभयो। यस हप्ता क्युवाली क्रान्तिकारी नेता फिडेल क्यास्ट्रोको निधनको पहिलो वार्षिकी स्मरण गरियो। विश्वभरकै प्रगतिशील, क्रान्तिकारी तथा साम्राज्यवादविरोधीहरूले उहाँको जीवन स्मरण गरे र उहाँको उदाहरणबाट निरन्तर प्रेरणा प्राप्त गरे।

अहिले पनि वर्तमान राजनीतिक विश्वलाई बुझ्ने मामिलामा फिडेल एक विश्वस्त स्रोतका रूपमा रहनु भएको छ। एक्काइसौं शताब्दीको विशेषता: जनगणतन्त्र चीनको उदयबारे बुझ्नको निम्ति पनि फिडेलको समझदारीले ठूलो मद्दत गर्दछ।

चीनबारे फिडेल

१९७८ देखि चीनले आफ्नो आर्थिक विकासलाई तीव्र पार्नका लागि सुधार र खुलापनको नीति लागू गर्‍यो। चीनको विकासमा पश्चिम र जापानी साम्राज्यवादले ऐतिहासिक रूपमै तगारो हालिरहेको थियो र प्रविधिमाथि साम्राज्यवादी शक्तिहरूको एकाधिकार थियो। त्यस नीतिमा अगाडि बढेपछि चीनले अतुलनीय आर्थिक विकास गरेको छ, देशलाई आधुनिक र मध्यमरूपले सम्पन्न बनाएको छ र विश्वकै दोस्रो सबभन्दा ठूलो आर्थिक शक्ति बनेको छ। फेरि पनि चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीले सधैं आफूलाई मार्क्सवाद र समाजवादप्रति प्रतिवद्ध राखेको छ। हुन त पश्चिममाहरूले खुलापन र सुधारको नीतिलाई पूँजीवादका लागि समाजवादको त्यागका रूपमा बुझेको छ। तर, फिडेलले पनि सधैं नै चीनप्रति आफ्नो समर्थन दृढतापूर्वक कायम राख्नुभयो र यहाँको कम्युनिष्ट पार्टी क्रान्ति र समाजवादलाई अगाडि बढाइराखेकोमा विश्वस्त हुनुहुन्थ्यो। १९८४ मा दिनुभएको एक अन्तर्वार्तामा फिडेलले भन्नुभएको थियो : यदि तपाईं समाजवादबारे छलफल गर्न चाहनुहुन्छ भने चीनमा समाजवादले के हासिल गर्‍यो भनी नबिर्सनुहोस्। एक समय त्यो देश लामो अवधिसम्म भोकमरी, गरिब, प्रकोपको भूमि थियो। आज चीनले आफ्नो १ अर्ब २० करोड भन्दा बढी जनतालाई खुवाउन, लुगा लगाउन दिनु, शिक्षा दिन र स्वास्थ्योपचारको सेवा दिन सकेको छ।

“मेरो विचारमा चीन एक समाजवादी देश हो र भियतनाम पनि एक समाजवादी राष्ट्र हो।

तिनीहरूले आफ्नो राष्ट्रिय विकासका लागि आवश्यक सबै सुधारहरू लागू गरेको छ। तिनीहरूले समाजवादकै उद्देश्य पूरा गरिरहेका छन्।

“सांसारमा कहिले पनि पूर्णतया शुद्ध शासन वा प्रणाली छैन। उदाहरणका लागि हाम्रो क्युवामा पनि कयौं प्रकारका निजी सम्पतिहरू छन्। केही मामिलाहरूमा त कसैसित ११० एकडसम्म भूमि छ। युरोपमा भए तिनीहरूलाई ठूलो जमिनदार मान्नेछन्। व्यावहारिक रूपमा सबै क्युवालीहरूको आ-आफ्नो घरमाथिको स्वामित्व छ। हामीले केही क्षेत्रमा विदेशी लगानीको स्वामित्व पनि गरेका छौं। तर, यसको अर्थ यो होइन कि क्युवाले समाजवाद त्याग गर्‍यो।”

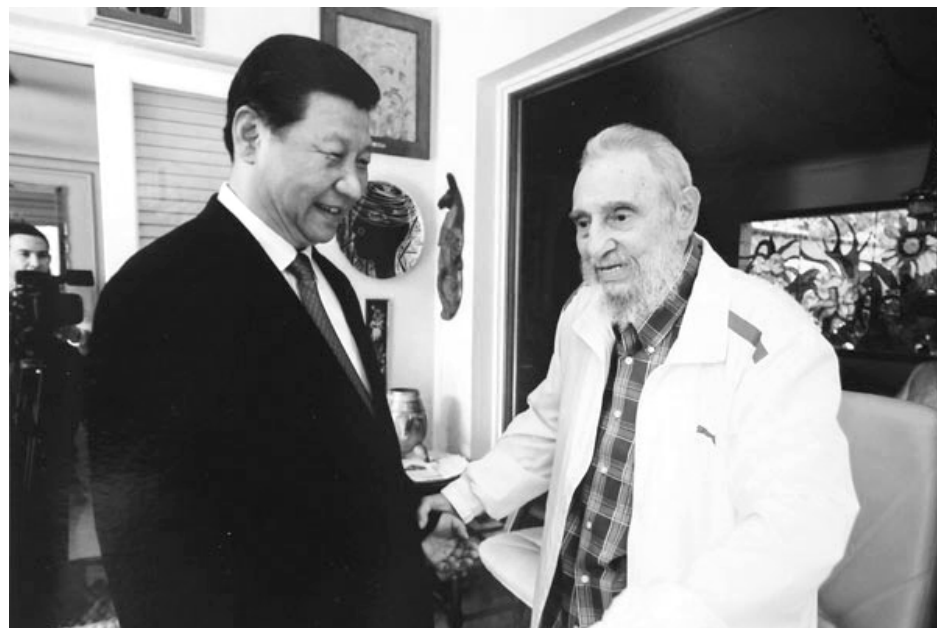
सन् २००४ मा फिडेलले क्युवाको सबभन्दा ठूलो राज्यको परवी जोसे मार्टि पदवी चीनका तत्कालीन राष्ट्रपति तथा चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीका महासचिव हु चिन्ताओलाई प्रदान गर्नुभयो। त्यस समारोहमा फिडेलले चिनियाँ समाजवादले हासिल गरिरहेको उपलब्धिप्रति प्रशंसा गर्दै भन्नुभयो : महत्त्वपूर्ण कुरा, मेहनती चीनले, जुन देश पहिलो र सबभन्दा धनी सभ्यताको र सबभन्दा बढी जनता भएको देश हो, जुन देश एक शताब्दी अगाडिसम्म त्यतिबेलाका साम्राज्यवादी शक्तिहरूको क्रुर पाइला मुनि दबिएको थियो, जुन देशमा त्यतिखेर भोकमरीले दसौंलाख मानिसको मृत्यु हुन्थ्यो, चिनियाँ जनताको रगतको नदी तिनीहरूका खेल खलिहान र सहरमा बग्थ्यो, साम्राज्यवादी विस्तारवाद र क्रुरता त्यस देशका भद्र जनताविरुद्ध उर्लिरहेको हुन्थ्यो, आज त्यस देशमा अन्यास र असमानता हजारौं वर्षपछि जैरेर देखि उखेलिएको छ र त्यो सदाको निम्ति हुने देखिदैछ।

“समाजवाद निश्चय नै मानव जातिको लागि एउटैमात्र आशाको केन्द्र र वास्तविक शान्ति हुनेछ। यस महत्त्वपूर्ण तथ्यलाई चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टी र जनगणतन्त्र चीनका जनताले अभूतपूर्ण रूपमा सही सिद्ध गरी देखाएका छन्। तिनीहरूले यो तथ्य त्यतिखेर देखाएका छन्, जुन बेला क्युवा र अरु भ्रातृ देशहरूले प्रत्येक देशका जनताले आफ्नो देशको परिस्थितिलाई ध्यानमा राखी क्रान्तिकारी उद्देश्य प्राप्तिका लागि आ-आफ्ना रणनीति लागू गर्छ भनी देखाइरहेका छन् र संसारमा कहिले पनि ठ्याक्कै समान क्रान्तिहरू कतै छैनन्। ती सबैबाट तपाईं सबभन्दा राम्रा अनुभवहरू लिन सक्नुहुन्छ।

चिनियाँ क्रान्तिलाई त्यस देशका महान राजनीतिक

विचारकहरूको योगदानका निम्ति पनि सम्झने गरिन्छ। तिनीहरूले समाजवादी सिद्धान्तको विकास र समृद्धिमा निरन्तरता प्रदान गर्नुभएको छ।

चीन निर्विवाद रूपमा सबै तेस्रो विश्वका देशहरूका निम्ति सबैभन्दा प्रतिबद्ध आशा र सबैभन्दा राम्रो उदाहरण बनेको छ। म यसो भन्ने अलिकति पनि

हिचकिचाउँदिन कि चीन विश्व अर्थतन्त्रको मुख्य इन्जिन बनिसकेको छ। कति अवधिमा ? मात्र गौरवशाली कम्युनिष्ट पार्टी स्थापना भएको ८३ वर्षमा र जनगणतन्त्र स्थापना भएको मात्र ५५ वर्ष पछि।

चीन र क्युवाको सम्बन्ध आज पारदर्शीता र दुई राष्ट्रबीच/शान्तिपूर्ण सहकार्यको एक उदाहरण बनेको छ, जुन देशहरूले समाजवादको आदर्श बोकेको छन्।

‘आज दुई देशबीचको सम्बन्ध विकास गर्नका लागि ठोस आधारमात्र उपलब्ध भएको होइन बरु त्यसलाई गहन पार्दै लाने र निरन्तर रूपमा विस्तार गर्ने राजनैतिक इच्छा पनि छ। साथै समाजवाद उच्च आदर्श, जनतामाभक्तको एकता र अन्तर्राष्ट्रिय अधिकारको सिद्धान्तप्रतिको आदरमा पनि समान धारणा छ। चीनले सुरक्षा परिषद्‌लगायत संयुक्त राष्ट्र सङ्घमा निर्वाह गर्दै आएको भूमिका विश्व शान्ति र स्थिरताको रक्षाको लागि सन्तुलन र प्रगतिका लागि अत्यन्त महत्त्वपूर्ण तत्त्व हो।’

तपाईं र तपाईंको वीर जनताप्रति क्युवालीहरूको आदर र सौहार्द प्रेमको थप प्रमाणको रूपमा रहेको यो अवार्ड ग्रहण गर्नको निम्ति अनुरोध गर्दछु। हाम्रो आदर्श अद्वितीय, अद्भूत र अमर चीनप्रतिको हाम्रो हार्दिक प्रशंसाको प्रतीक यो अवार्ड रहेको छ।

सन् २०१४ मा फिडेलले

चीनका वर्तमान राष्ट्रपति तथा चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीका महासचिव सि जिनपिङसित भेट गरेपछि भन्नुभएको थियो- ‘सि जिनपिङ मैले मरो जीवनमा भेटेकोमध्ये सबैभन्दा बलियो र सबभन्दा सक्षम क्रान्तिकारी नेताहरूमध्ये पर्नुहुन्छ।’

इतिहास फिडेल र चीनलाई सही पुष्टि गरिदिएको छ

फिडेलले सधैं नै आदर्शवाद र काल्पनिकतालाई अस्वीकार गर्नुभयो। कतिपयले अगाडि सारेको चीन ‘साँचो’ समाजवादको अवधारणालाई लागू गर्न असफल भइसकेको धारणालाई पनि अस्वीकार गर्नुभयो। साम्राज्यवादी आक्रमणको अग्रमोर्चामा दक्षिणी ध्रुवमा एक समाजवादी राष्ट्रको नेतृत्व गरिरहेको हुनाले फिडेलले समाजवादी देशहरूले सामना गर्नुपर्ने कठोर स्थिति र चुनौतीहरूबारे बुझ्नुभएको थियो र समाजवादी देशहरूले लिने सभ्रबुद्धपूर्ण नीतिहरूप्रति उहाँको आदर थियो।

यहाँ पनि इतिहासले

फिडेलको आँकलनलाई सही पुष्टि गरिदिएको छ। एक उपनिवेश देशका रूपमा रहेका चीनले अहिले हासिल गरेको उपलब्धिहरू र यसले बनाएका उचाइलाई कसैले नकार्न नसकिने अवस्था छ। विकासको क्षेत्रमा र चिनियाँ जनताको जीवनस्तर उकास्ने मामलामा चीनले अद्भूत प्रगति गरेको छ। सन् १९७८ यता

सशक्तीकरणलाई बढावा दिइरहेको छ। संरा अमेरिकाले टापु राष्ट्र क्युवालाई एक्ल्याउन खोजिरहेको स्थितिमा चीन सधैं नै क्युवाको महत्त्वपूर्ण मित्र रहँदै आएको छ। चीन क्युवाको सबभन्दा ठूलो व्यापार साझेदार बनेको छ। चीनले आफ्नो विदेश नीतिमा क्युवालाई विशेष स्थान प्रदान गर्दै आएकोलाई निरन्तरता दिने वाचा गरेको छ। साथै क्युवाको सार्वभौमिकता रक्षाको निम्ति भइरहेको सही सङ्घर्षमा सधैं समर्थन गर्ने र अमेरिकी नाकाबन्दीको विरोध गर्ने बताएको छ।

‘फिडेलको योगदानलाई चिनियाँ जनताले हार्दिकतापूर्वक लिन्छन्’ - फिडेलको निधनलगत्तै चिनियाँ राष्ट्रपति सि चिनपिङले भन्नुभएको थियो - उहाँले क्युवाली जनता र विश्व समाजवादको विकासका लागि अमर र ऐतिहासिक योगदान पुऱ्याउनुभयो। कामरेड फिडेल क्यास्ट्रो हाम्रो समयको महान व्यक्तित्व हुनुहुन्छ र इतिहास र जनताले धेरै पछिसम्म सम्झनेछन्। चीन नयाँ युगमा प्रवेश गरेको अवस्थामा निश्चित रूपमा यसले साम्राज्यवादविरोधी, जलवायु परिवर्तन र असमानताविरुद्धको सङ्घर्ष तथा शान्ति, दिगो विकास र समाजवादको आन्दोलनको नेतृत्व गर्नेछ।

एक क्रान्तिकारी देशलाई कसरी बुझ्ने, आदर गर्ने र आदर्श ऐक्यबद्धता जाहेर गर्ने भन्ने कुरा फिडेलबाट हामी धेरै सिक्न सक्छौं।

(अजित सिंह एक मार्क्सवादी, साम्राज्यवादविरोधी लेखक र राजनीतिक विश्लेषक हुन्। उनले कानुनमा डाक्टर उपाधि पश्चिम ओन्टारियो विश्वविद्यालयबाट २०१४ मा प्राप्त गरेका हुन्।)

अनुवाद: प्रकाश

शीत-लहरको समयमा चिसोका कारण

मानिसको मृत्युसमेत हुन सक्छ त्यसैले,

- ◆ न्यानो कपडाको जोहो समयमै गरौं।
- ◆ शीत-लहरको समयमा घरबाहिर खुला स्थानमा धेरै समय नबिताऔं, घरबाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय बिताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाऔं।
- ◆ रातको समयमा सिरक, कम्बलजस्ता न्यानो ओढ्ने गरौं। घरभित्र राति सुत्दा शरीरका साथै अनिवार्यरूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने प्रबन्ध मिलाऔं।
- ◆ शीत-लहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने गरौं, छाती र टाउकोलाई चिसोबाट जोगाउने कार्य गरौं।
- ◆ चिसोको समयमा शरीरलाई चाहिने आवश्यक तातो खाने कुराहरु खाने बानीको विकास गरौं।

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय

सूचना विभाग

राष्ट्रियसभापछि मात्रै नयाँ सरकार, संसद खर्च तीन गुणा बढ्ने राष्ट्रपति कार्यालयमा अडिक्न यो राष्ट्रियसभा गठनको अध्यादेश

काठमाडौँ । राजधानीबाट प्रकाशित सबैजसो पत्रिकाहरूले प्रदेश र प्रतिनिधिसभा निर्वाचन परिणामकै समाचारहरूलाई प्राथमिकता दिएका छन् । समानुपातिक मत परिणाममा एमाले नै अगाडि रहेको, राष्ट्रिय सभा गठन पछि मात्रै नयाँ सरकार बन्ने, राष्ट्रिय सभा गठन गर्नका लागि कानून नबनेको लगायतका समाचारहरू आजका पत्रिकामा छन् ।

नागरिक दैनिकले 'राष्ट्रियसभा गठनपछि मात्र नयाँ सरकार' बन्ने समाचार छापेको छ । समाचारमा लेखिएको छ- राष्ट्रिय चुनाव नहुँदासम्म संघीय संसदले पूर्णता नपाउने भएको छ । संसदले पूर्णता नपाई नयाँ सरकार गठन हुन सक्दैन । प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेशसभा चुनावमा प्रत्यक्षतर्फ दुईतिहाइ जित्ने वामगठबन्धनका नेताले भने पुस १५ गतेभित्र नयाँ सरकार गठन गर्ने दाबी गर्दै आएका छन् । राष्ट्रिय सरकार गठनपछि मात्रै नयाँ सरकार गठन हुनेछ ।

संविधानले राष्ट्रियसभा र प्रतिनिधिसभाको संयुक्त रुपलाई संघीय संसद भनेको छ ।

राष्ट्रपति कार्यालयमा अध्यादेश अडिक्न

राष्ट्रियसभा सदस्य निर्वाचनसम्बन्धी अध्यादेश राष्ट्रपति कार्यालयमा केही समयदेखि अडिक्दा संघीय संसद गठनमा अप्ठेरो हुने भएको छ । समानुपातिक मतपरिणाममा एमाले नै अगाडिलाई मुख्य समाचार बनाएको कान्तिपुर दैनिकले कानून नबन्दा राष्ट्रियसभा गठनमा अप्ठेरो परेको समाचारलाई छापेको छ ।

समाचारअनुसार, राष्ट्रियसभा सदस्य निर्वाचनसम्बन्धी अध्यादेश जारी नभएसम्म राष्ट्रियसभा गठन, राष्ट्रपति-उपराष्ट्रपति चुनावलगायत काम रोकिने छन् ।

राष्ट्रियसभाको चुनाव बहुमतीय वा एकल संक्रमणीय मत प्रणालीअनुसार गर्ने भन्नेमा विवाद छ । अध्यादेश २ महिनादेखि राष्ट्रपति कार्यालयमा अडिक्न थालेको छ । अधिल्लो व्यवस्थापिका संसदमा राजनीतिक सहमति नजुटेपछि सरकारले अध्यादेश ल्याएर स्वीकृतिका लागि राष्ट्रपतिसमक्ष पेश गरेको छ ।

संसद खर्च सवा चार अर्ब
नागरिक दैनिकमै मुलुक संघीय संरचनामा गएपछि संसद सञ्चालन खर्च वार्षिक सवा ४ अर्ब रुपैयाँ हुने समाचार पनि छ । अधिल्लो संसद सञ्चालन खर्च वार्षिक एक अर्ब ४० करोड रुपैयाँ थियो ।

नयाँ संविधानअनुसार प्रतिनिधिसभा, राष्ट्रियसभा र प्रदेशसभामा पनि संसद हुने भएकाले खर्च अधिल्लो संसदको तुलनामा तीन गुणाले बढ्ने समाचारमा उल्लेख छ ।

यो रकम सांसदको तलब, भत्ता, सेवा सुविधासहित संसद सञ्चालनमा खर्च हुनेछ । **सिफारिस भयो प्रदेश मुकाम** प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयले प्रदेशसभा सचिवालय रहने सम्भाव्य स्थान पहिचान गरी अस्थायी मुकाम तोक्न सरकारसमक्ष सिफारिस गरेको समाचारलाई अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिकले मुख्य समाचार बनाएको छ । समाचार अनुसार प्रधानमन्त्री कार्यालयको समन्वयमा सहरी विकास मन्त्रालयले सातै प्रदेशको कार्यालय राख्ने ठाउँ पहिचान गरेको हो ।

सरकारले प्रदेशसभा सचिवालय, प्रदेशसभा हल, प्रदेश सभामुख र उपसभामुखको निवास, प्रदेश प्रमुखको कार्यालय, प्रदेश मुख्यमन्त्रीको कार्यालय, प्रदेश मुख्यमन्त्रीको कार्यालय, प्रदेश मुख्यमन्त्रीको निवास तथा प्रदेश मन्त्रालयको कार्यालय रहने स्थानको पहिचान गर्न सहरी विकास मन्त्रालयका सहसचिव राजेन्द्रकुमार पौडेल नेतृत्वको विज्ञ टोली खटाएको थियो ।

विज्ञ टोलीले दिएको प्रतिवेदनका आधारमा मुख्यसचिव लोकदर्शन रेग्मी नेतृत्वमा सचिवहरू सम्मिलित उच्चस्तरीय समितिले प्रदेशसभा सञ्चालन हुने स्थानबारे टुंगो लगाएको अन्नपूर्णको समाचारमा उल्लेख छ ।

मुख्यमन्त्री बन्न हानथाप
मुख्यमन्त्री बन्न प्रदेश नम्बर २, ४, ५ र ६ मा हानथाप सुरु भएको समाचार पनि नागरिकको मुख्य पृष्ठमा छ । ८ जिल्ला रहेको प्रदेश २ मा मधेसी गठबन्धनको बहुमत छ । त्यसैले मधेसवादी कुनै एक दलको नेता मुख्यमन्त्री बन्नेछ । तर संघीय समाजवादी पार्टी नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले भने समानुपातिकको मतपरिणाम पनि आइसकेपछि मुख्यमन्त्रीको विषयमा छलफल हुने प्रतिक्रिया दिएको समाचारमा उल्लेख छ ।

यसैगरी प्रदेश ४ को मुख्यमन्त्री बन्ने दौडमा एमालेका किरण गुरुङ्ग र पृथ्वीसुब्बा गुरुङ्ग छन् । पृथ्वीसुब्बाले चुनाव प्रचारकै क्रममा आफू मुख्यमन्त्री बन्ने भएकाले जिताउन आह्वान गर्दै आएका थिए ।

यसैगरी प्रदेश ५ को मुख्यमन्त्रीमा वाम गठबन्धनभित्रै हानथाप छ । एमालेका शंकर पोखरेल मुख्यमन्त्रीको बलियो

दावेदार हुन् । तर, प्रत्यक्षतर्फको निर्वाचन परिणामपछि रोल्पाका कुलबहादुर केसी सोनामले पनि दाबी गरेका छन् ।

नागरिक दैनिकसँग सोनामले भनेका छन्, 'माओवादी आधार इलाकामा एमालेलाई कसरी दिन सकिन्छ ? यो प्रदेशका जिल्लामा एमालेभन्दा माओवादी माथि छ । आफ्नो पकड बलियो भएको ठाउँमा माओवादीले एमालेलाई कसरी स्पेस दिन मिल्छ ?'

यसैगरी ६ नम्बर प्रदेशमा पनि एमाले-माओवादीबीच अहिलेदेखि नै हानथाप सुरु भएको छ । यो प्रदेशको प्रदेशसभातर्फ प्रत्यक्षतर्फ एमालेले १४ र माओवादी केन्द्रले ९ स्थानमा विजय हासिल गरेका छन् । प्रत्यक्षतर्फ ४० र समानुपातिकमा १६ गरी कुल ४० सदस्यीय हुने यो प्रदेशमा काँग्रेसले प्रत्यक्षतर्फ मात्रै १ स्थानमा जित निकालेको छ ।

आजको नागरिक दैनिकका अनुसार मुख्यमन्त्रीका लागि एमालेबाट पोलिटब्युरो सदस्य यामलाल केँडेल र प्रकाश ज्वाला तथा माओवादी केन्द्रबाट महेन्द्रबहादुर शाही र नरेश भण्डारीले दाबी गरेका छन् ।

प्रत्यक्षतर्फ धेरै सिट जितेको एमाले मुख्यमन्त्रीमा आफ्नो दाबी स्वभाविक ठान्छ भने सशस्त्र द्वन्द्वको आधारभूमि भएकाले मुख्यमन्त्री आफ्नो पार्टीले पाउनुपर्ने माओवादी तर्क छ ।

चार दल राष्ट्रिय पार्टी बन्नै पक्का, राजपाको सम्भावना बाँकी

प्रतिनिधिसभाको समानुपातिकतर्फ खसेको एक करोड पाँच लाखमध्ये आधा मत गन्दा एमाले, काँग्रेस, माओवादी र संघीय समाजवादी फोरमले मात्रै ३ प्रतिशत श्रेसहोल्ड कटाएको समाचारलाई नयाँ पत्रिका दैनिकले मुख्य समाचार बनाएर लेखेको छ ।

समाचार अनुसार, राष्ट्रिय पार्टीका रुपमा यी ४ पार्टीले मात्रै समानुपातिकको एक सय १० सिटको वितरणमा सहभागी हुने सम्भावना बढेर गएको यद्यपि, राजपाको पनि सम्भावना कायमै छ ।

राजपा नेपालले प्रत्यक्षमा फोरमभन्दा एक बढी अर्थात् ११ सिट जिते पनि समानुपातिकमा श्रेसहोल्ड छुन संघर्ष गरिरहेको छ । अहिलेसम्म उसले २ दशमलव ४८ प्रतिशत मत पाएको छ । यो मत ३ प्रतिशत पुर्‍याएमा उसले पनि कम्तीमा चार सिट पाउनेछ । र, ती चार सिट काँग्रेस, एमाले, माओवादी र फोरमको खाताबाट घट्नेछ ।

१७ जना महिला निर्वाचित

काठमाडौँ । प्रतिनिधिसभामा जस्तै प्रदेशसभामा पनि निकै कम महिला प्रत्यक्षतर्फ निर्वाचित भएका छन् । जसको क्षतिपूर्ति अब प्रदेशसभामा पनि दलहरूले समानुपातिकबाट गर्नुपर्नेछ ।

प्रतिनिधिसभाको प्रत्यक्षतर्फ पाँच महिला निर्वाचित भएका छन् । माओवादी केन्द्रबाट पम्फा भुसाल, कमला रोका र विना मगर तथा एमालेबाट पवित्रा निरौला खरेल र पद्माकुमारी अर्याल प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचित भएकी हुन् ।

प्रदेशसभातर्फ १७ महिला निर्वाचित भएका छन् । प्रदेश १, ४ र ५ मा दुई/दुई जना, २ र ३ मा पाँच/पाँच र ७ मा एक महिला निर्वाचित भएका हुन् ।

दलीय हिसावमा हेर्दा प्रदेश र प्रतिनिधिसभामा प्रत्यक्ष निर्वाचित महिलामा काँग्रेस छैन ।

प्रतिनिधिसभामा माओवादीबाट तीन र एमालेबाट दुई महिला चुनिँदा प्रदेशतर्फ एमालेबाट ८ र माओवादीबाट ७ तथा राजपाबाट २ महिला प्रत्यक्ष जितेका छन् ।

जबकी सात वटै प्रदेशमा गरेका प्रदेशसभामा ३३० प्रत्यक्ष सिट छन्, जसमा एमालेले १६८, माओवादीले ७३, काँग्रेसले

४१, संघीय समाजवादी फोरमले २४, राष्ट्रिय जनता पार्टीले १६ सिट जितेका छन् ।

यस्तै स्वतन्त्र उम्मेदवार तीन क्षेत्रमा विजयी हुँदा नयाँ शक्ति पार्टी र र राष्ट्रिय जनमोर्चाले २ र २ र नेपाल मजदुर किसान पार्टीले १ सिट जितेको छ ।

३३० प्रदेशसभाका सदस्यको निर्वाचन हुँदा सबैभन्दा वरिष्ठता नेतृ अष्टलक्ष्मी शाक्य परेकी छन् ।

एमाले उपाध्यक्ष शाक्य प्रदेश नम्बर ३ को भावी मुख्यमन्त्री समेत हुन् । उनलाई मुख्यमन्त्री बन्ने गरी प्रदेशमा पठाइएको एमाले स्रोतले जनाएको छ ।

सम्भवतः ७ प्रदेशमध्ये मुख्यमन्त्री बन्ने महिला अष्टलक्ष्मी मात्र हुन् । त्यस्तै एमालेकी नरदेवी पुन यसअघि राज्यमन्त्री भइसकेकी महिला नेतृ हुन् भने माओवादीकी आशा कोइराला हाल विनाविभागीय मन्त्री छन् ।

राजपाका रानी शर्मा तिवारी र सुरिताकुमारी साह पनि वरिष्ठ महिला नेतृ हुन् । सुरिता पूर्व सञ्चार सहायकमन्त्री हुन् भने रानी पार्टीको उपाध्यक्ष भइसकेकी नेतृ हुन् ।

कोको हुन् प्रदेशमा प्रत्यक्ष जित्ने महिला

प्रदेश १
खिनु लिनुड्वा लिम्बु - इलाम १

क, एमाले कला घले - उदयपुर १ ख, एमाले

प्रदेश २
शारदा थापा - महोत्तरी १ क, एमाले

बेची लुङ्ग्रेली - सर्लाही १ ख, एमाले
ज्वालाकुमारी साह - बारा ३ क, माओवादी

रानी शर्मा - महोत्तरी ३ ख, राजपा
सुरिता साह - महोत्तरी २ ख, राजपा

प्रदेश ३
अष्टलक्ष्मी शाक्य - काठमाडौँ ८ ख, एमाले
रमा आले मगर - काठमाडौँ १० ख, एमाले

लालकुमारी पुन - ललितपुर १ ख, माओवादी
राधिका तामाङ्ग - नुवाकोट १ क, माओवादी

कुमारी मोक्तान - मकवानपुर २ ख, माओवादी

प्रदेश ४
आशा कोइराला - तनहुँ २ क, माओवादी

नरदेवी पुन - म्याग्दी १ ख, एमाले

प्रदेश ५
कृष्णा केसी - बाँके १ क, माओवादी

आरति पौडेल - बाँके १ ख, एमाले

प्रदेश ७
देवकी मल्ल - बझाङ्ग १ ख, माओवादी

काठमाडौँ क्षेत्र नं. १० मा नेपाली काँग्रेस र एमाले

काठमाडौँ । मंसिर २१ गते सम्पन्न निर्वाचनमा प्रतिनिधिसभामा नेपाली काँग्रेसको तर्फबाट युवा तथा खेलकुदमन्त्री राजेन्द्र कुमार केसीले जितेका छन् । उहाँले २४१९० मत ल्याई बाम गठबन्धनका माओवादी केन्द्रका हितमान शाक्यलाई २२८३ मत अन्तरले पराजित गरेको थियो ।

त्यसैगरी क्षेत्र नं. १० प्रदेश क्षेत्र नं. १ मा नेपाली काँग्रेसकै पुकार महर्जनले जितेका छन् । उहाँले बाम गठबन्धनकै माओवादी केन्द्रका पूर्व राज्यमन्त्री दिलीप महर्जनलाई १०१२ मत अन्तरले पराजित गरेका थिए । पुकार महर्जनले १४७२९ मत प्राप्त गरेको

हो । त्यसैगरी यही क्षेत्रका प्रदेश नं. २ का बाम गठबन्धन एमालेकी रमा आले मगरले ९९०३ मत ल्याई विजय भएका हुन् । उहाँले नेपाली काँग्रेसका धर्मनन्द श्रेष्ठलाई २२८६ मत अन्तरले पराजित गरेको थियो ।

भाषा, साहित्य व संस्कृतिया सः

नेवाः एफ.एम १०६.६

NewaFM
106.6 MHz

विहचिचिचि (२४ सै घण्टा) न्यनादिसँ/न्यंकादिसँ

नेवाः जुयागुया गौरव यानादिसँ

नेवाः एफ.एम. १०६.६

न्यामासिमा, चःध्वाखा, किपू-२
फोन ल्याः ४३३४२२२

अनक मिडिया प्रा.लि.

न्यामासिमा, चःध्वाखा, किपू-२
इमेलः ankmedia.newafm@gmail.com

चुनावमा अवैध धन

□ **विष्णु बेल्लासे**

काठमाडौँ प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनमा अवैध धनको प्रयोग हुने विज्ञहरूले बताएका छन् । कर दायित्व चुक्ता नगरिएका वा अर्थतन्त्रको पहुँच बाहिर रहेको रकम पनि यही बेला खर्च हुने गरेको उनीहरूको भनाइ छ । निर्वाचनको पूर्वसन्ध्यामा यस्तो धनको प्रयोग निकै बढेको छ । निर्वाचनमा हुन्डीलगायत अनौपचारिक माध्यमबाट पनि रकम भित्रिन्छ । वैधानिक बाटोबाटै प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनमा करिब एक खर्ब रूपैयाँ खर्च हुने अनुमान गरिएको थियो ।

गत असोज १ गतेसम्म बजारमा चार खर्ब २९ अर्ब ४९ करोड बराबरको नोट चलनचल्तीमा थिए । गत बिहीबारसम्म चार खर्ब ५२ अर्ब ७२ करोड बराबरका नोट बजारमा रहेको राष्ट्र बैङ्क मुद्रा व्यवस्थापन विभागका निर्देशक भिष्म उप्रेतीले नागरिकलाई बताए । निर्वाचनमा बढी रकम माग भएको छ । उनले भने, ‘अन्य समयमा भन्दा यो बेला बढी रकम माग हुन्छ ।’ यसको अर्थ साढे दुई महिनामा २३ अर्ब २३ करोड रूपैयाँका नोट बजारमा गएको छ । यसले पनि निर्वाचनमा कति धेरै रकम चलायमान भएको छ भनेर देखाउँछ ।

अनौपचारिक माध्यमबाट आउने रकम जोड्ने हो भने निर्वाचनमा अझै धेरै रकम खर्च भएको अर्थविद् बताउँछन् । कानुनी र गैरकानुनी बाटोबाट आउने रकम बराबर भएको अनुमान गरिएको प्रभु बैङ्कका

प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अशोक शेरचनले नागरिकलाई बताए ।

निर्वाचनमा अर्थतन्त्र बढी चलायमान हुने गर्छ । उम्मेदवारहरूले निर्वाचनलाई लक्ष्य गरी अत्यधिक खर्च गर्ने गर्छन् । उनीहरूले निर्वाचनका लागि रकमको जोहो गर्ने र यही समयमा बढी खर्च गर्ने गर्छन् । कतिपयले निर्वाचनका लागि भनेर जग्गा, गहना, सेयरलगायत अचल सम्पति बेचेर खर्च गर्छन् । निर्वाचनको क्रममा राजनीतिक दलका उम्मेदवार र दलको तर्फबाट भएको खर्चलाई लिएर सबैतिर चिन्ता र चासो बढ्ने गरेको छ । सम्पति विवरणमा गरिवीको रेखामुनि रहेका नागरिकजस्तै देखाउने उम्मेदवारले चुनावको बेला पैसाको खोलो बगाउनुलाई अनौठो मानिन्छ ।

राजनीतिक दल र उम्मेदवारले गर्ने खर्चको स्रोतको रूपमा आम मानिस र निर्वाचन आयोगमा देखाउने स्रोत चन्दा नै हो । उम्मेदवारले संस्थागत हिसाबबाट चन्दा उठाउने प्रचलन धेरै पहिलेदेखिकै हो । जुन यसपालिको निर्वाचनमा अत्याधिक बढी देखिएको छ । दलले उम्मेदवारलाई दिएको खर्चको अलावा उनीहरूले आफैँले पनि खर्च जुटाउने गरेका छन् । कतिपय उम्मेदवारले विभिन्न व्यक्तिहरूलाई सहयोग पुऱ्याइरहेका हुन्छन् । ठेक्कापट्टामा, जागिरमा नियुक्ति गर्न वा सरुवा हुन सहयोग पुऱ्याएबापत पनि निर्वाचनमा सहयोगस्वरूप रकम दिने गरेका छन् । विगतमा

सांसद हुँदा वा राजनीतिक नेतृत्वमा रहँदा पुऱ्याएको सहयोगको गुन लगाउने मौका पनि निर्वाचन भएकोले उम्मेदवारले आर्थिक सहयोग गर्ने गरेका छन् । निर्वाचनको बेला सहयोग गरेन भने अर्कोपटक ती व्यक्तिले सहयोग नपाउने सम्भावना हुन्छ । यसले पनि निर्वाचनमा अर्थतन्त्र बढी चलायमान हुने गरेको छ ।

उद्योगीहरूबाट चन्दा माग गर्ने र त्यसरी प्राप्त हुने रकम पनि निर्वाचनमा खर्च हुने भएकोले यस अवधिमा अर्थतन्त्र बढी चलायमान हुने गरेको हो । सबैतिरबाट सङ्कलन भएको रकम निर्वाचनको समयमा उम्मेदवारले खर्च गर्छन् । एक विश्लेषकले भने, ‘यस कुराले पनि निर्वाचनमा अर्थतन्त्र कति चलायमान हुन्छ भन्ने देखाउँछ ।’ स्वदेशमा रहेका व्यक्ति र विदेशमा रहेका आफन्तले पनि निर्वाचनका लागि रकम पठाउने गरेका छन् । निर्वाचनको लागि सहयोग गर्ने पुरानो चलन भएकाले यसै समयमा अर्थतन्त्र बढी चलायमान हुने राष्ट्र बैङ्कको भनाइ छ ।

निर्वाचनको बेला विदेश बस्ने नेपालीले पनि बढी रेमिटेन्स पठाउने गरेका छन् । अन्य महिनाको तुलनामा यो बेला बढी रेमिटेन्स भित्रिने गरेको छ । नेपाल राष्ट्र बैङ्कका अनुसार चालू आ.व.को असोजसम्म एक खर्ब ७६ अर्ब ३२ करोड रूपैयाँ रेमिटेन्स नेपाल भित्रिएको छ । ‘विदेसिएकाहरूले यो अवधिमा अन्य समयभन्दा बढी रकम पठाइरहेका हुन्छन्,’ राष्ट्र बैङ्कका एक उच्च अधिकारीले भने ।

नागरिक दैनिक

अब कायम हुने सांसद र मन्त्रि (प्रदेश / केन्द्र) को संख्यात्मक विवरण						
प्रदेश नं.	सांसद संख्या				मन्त्रिपरिषद्	
	प्रदेश सभा			प्रतिनिधि सभा	कुल जम्मा	संख्या प्रदेश
	प्रतक्ष्य	समानुपातिक	जम्मा	(प्रतक्ष्य)		
१	५६	३७	९३	२८	१२१	१९
२	६४	४३	१०७	३२	१३९	२१
३	६६	४४	११०	३३	१४३	२२
४	३६	२४	६०	१८	७८	१२
५	५२	३५	८७	२६	११३	१७
६	२४	१६	४०	१२	५२	८
७	३२	२१	५३	१६	६९	११
जम्मा	३३०	२२०	५५०	१६५	७१५	११०
प्रतिनिधि सभा समानुपातिक				११०	८८४	११५
जम्मा (प्रतिनिधि सभा)				२७५		२५
राष्ट्रिय सभा				५९		१३५
संघीय संसद				३३४		

भक्तपुर क्षेत्र नं. १.....

गठबन्धनका रोमन शिलाकारले सात हजार ७३१ मत ल्याउनुभयो । काङ्ग्रेसका अनिल भुजुले पाँच हजार ३०२ मत प्राप्त गर्नुभयो । यस्तै, क्षेत्र नं १ प्रदेश ‘क’ मा एमालेका हरिशरण लामिछानेले १२ हजार ७८९ मत ल्याएर विजयी हुनुभएको छ । उहाँका निकटतम प्रतिद्वन्द्दी नेपाली काङ्ग्रेसका जीवन खत्रीले नौ हजार ९७७ मत प्राप्त गर्नुभएको मुख्य निर्वाचन अधिकृत भोजराज शर्माले जानकारी दिनुभयो । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका नीरज

लवजुले सात हजार १९ मत तथा माओवादी केन्द्रका डिपी ढकालले ७८४ मत प्राप्त गर्नुभयो ।

भक्तपुर निर्वाचन क्षेत्र नं. २ को नेमकिपाका प्रतिनिधिसभा सदस्य अनुराधा थापामगरले ५,४७१ मत प्राप्त गर्नुभएको छ । सोही निर्वाचन क्षेत्रको प्रदेशसभा १ का नेमकिपाका उम्मेदवार सरोजराज गोसाइँले २,८८५ र प्रदेशसभा २ को नेमकिपाका उम्मेदवार प्रेमजन थापा श्रेष्ठले २,३५५ मत प्राप्त गर्नुभएको थियो ।

मंसिर २१ गते सम्पन्न

प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचनमा अत्यधिक मतले विजयी नेपाल मजदुर किसान पार्टीका उम्मेदवारहरू प्रेम सुवाल, सुरेन्द्रराज गोसाईंलगायतको उपस्थितिमा मतगणनास्थल खरिपाटीदेखि विजय न्याली सम्पन्न भयो । हजारौँ जनताको उपस्थितिमा निस्केको उक्त न्याली पार्टी केन्द्रीय कार्यालय गोल्मढीमा सभामा परिणत भयो ।

सभामा पार्टीको तर्फबाट विजयी उम्मेदवार एवं पार्टीका केन्द्रीय सचिव प्रेम सुवालले मतदानमार्फत जनताले व्यक्त

काँग्रेसलाई कमजोर ठाने वाम सरकारको आयु १८ महिना मात्र: चन्द्र भण्डारी

- **कपिल ज्ञवाली**

बुटवल । नेपाली काँग्रेसका नेता चन्द्र भण्डारीले बहुमतको मातमा काँग्रेसलाई कमजोर ठानेर अधि बढे वाम सरकारको आयु निकै छोटो हुने चेतावनी दिएका छन् ।

निर्वाचन परिणामबाट काँग्रेस आतिनुनपर्ने समेत उनले बताए । बुधबार बुटवलमा पत्रकारहरूसँग कुरा गर्दै भण्डारीले भने, ‘कँग्रिसले चुनाव हारे पनि उसको शक्ति र क्षमता भने हराएको छैन । नयाँ शिराबाट पार्टी अधि बढ्छ ।’ अब पनि स्थिर सरकार नहुने उनले बताए । ‘बहुमतको

मातमा बुद्धि नपुऱ्याउने र काँग्रेसलाई सामान्य ठानी बाहिर राख्ने काम गर्नु हुँदैन’ काँग्रेस नेता भण्डारीले भने, ‘यसो भएमा वामसरकारको आयु १८ महिनामै सकिन्छ ।’

नेपाली समाजमा बढी राजनीतिकरण गर्ने रोग लागेको र यसको सहि उपचारका रूपमा विकासको इन्जेक्सनलाई आफूले चुनावमा प्रयोग गर्दा फेल भएको बताए ।

भण्डारीले पार्टीका तत्कालिन सभापति सुशील कोइरालालाई संविधान जारी गरेपछि पुनः प्रधानमन्त्रीमा

उठाएपछि नै काँग्रेसको कमजोरी शुरु भएको दाबी गरे ।

भारतले नाकाबन्दी गर्दा पार्टीले त्यसको प्रतिवाद गर्न नसक्नु, पाँच नम्बर प्रदेशका पहाडी जिल्ला टुऱ्याउने प्रस्तावमा समर्थन गर्नु र माओवादीका नेता कार्यकर्ता वाम गठबन्धनमा धेरै ईमान्दार बनेका कारण काँग्रेसले हार व्यहोर्नु परेको र आफूपनि त्यसैको शिकार भएको उनको भनाइ छ ।

प्रतिनिधिसभा सदस्यका लागि गुल्मी १ मा उठेका भण्डारी एमाले सचिव प्रदिप ज्ञवालीसँग पराजित भएका हुन् ।

केन्द्र र प्रदेशको सरकार गठनपछि मात्रै पार्टी एकता: पोखरेल

- **आरपी सुवेदी**

नेपालगञ्ज । नेकपा एमाले नेता तथा शंकर पोखरेलले केन्द्र र प्रदेश सरकार गठनपछि मात्र पार्टी एकता हुने बताएका छन् ।

एउटै घोषणा पत्रमा चुनाव लडेको कारण सरकारको नीति तथा कार्यक्रमहरु एउटै हुने भन्दै उनले पहिला जनदेशको सम्मान अनि मात्र पार्टी एकता हुने बताए ।

ने पाल गञ्ज मा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा पोखरलले भने, ‘छिटो भन्दा छिटो केन्द्र सरकारको गठन, प्रदेश सरकारको गठन गछौँ । अनि मात्र

६० जिल्लाको मतगणना सकियो, काठमाडौलगायत जिल्लाको गणना चल्दै

काठमाडौँ । मंसिर १० र २१ गते पहिलो र दोस्रो चरणमा भएको प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचनको समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीतर्फको ६० जिल्लाको मतगणना कार्य सकिएको छ ।

निर्वाचन आयोगको सूचना प्रणाली व्यवस्थापन शाखाबाट प्राप्त पछिल्लो विवरणअनुसार, विहान १० बजेसम्म ७६ लाख ८४ हजार ३२८ मतगणना सम्पन्न भएको छ ।

आयोगका प्रवक्ता नवराज ढकालका अनुसार, नेकपा एमालेले २६ लाख ३१ हजार ९९१

मत, नेपाली काँग्रेसले २५ लाख ४६ हजार ६९, नेकपा माओवादी केन्द्रले १० लाख ४५ हजार ४४६, संघीय समाजवादी फोरम नेपालले तीन लाख ५१ हजार ५२५, राष्ट्रिय जनता पार्टी नेपालले दुई लाख ९५ हजार ४४८ मत प्राप्त गरेका छन् ।

त्यस्तै, राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीले एक लाख ७५ हजार ५९०, विवेकशील साभा पार्टीले एक लाख ७३ हजार ७९७, नयाँ शक्ति पार्टी नेपालले ६९ हजार २४१, राष्ट्रिय प्रजातान्त्रिक पार्टी (प्रजातान्त्रिक) ले ६३ हजार ८९२, नेपाल मजदुर किसान पार्टीले ५०

हजार ४०१ र अन्य दलले २ लाख ८० हजार ८२६ मत प्राप्त गरेका छन् ।

अब १७ जिल्लामा मतगणना कार्य जारी रहेको छ । मत गणना भइरहेका जिल्लामा सुनसरी, धनुषा, सप्तरी, सर्लाही, महोत्तरी, काठमाडौँ, चितवन, स्याङ्जा, अर्घाखाँची, प्यूठान, सुर्खेत, कैलाली, कञ्चनपुर र डोटी छन् ।

प्रतिनिधिसभा सदस्य तथा प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचनको पहिलो हुने निर्वाचित हुने प्रणालीतर्फ प्रतिनिधिसभा सदस्यतर्फको मतगणना कार्य हिजै सम्पन्न भएको छ ।

पाउँदै पैसा, गुण्डा र भोजभतेर गरेर विजयी हुनेका विरूद्ध कामदार जनताको विश्वास जितेर प्राप्त गरेको एक मत पनि महत्त्वपूर्ण हुने भावना व्यक्त गर्नुभयो ।

यसअघि चुनावमा विजयी उम्मेदवारहरू प्रेम सुवाल र सुरेद्रराज गोसाईंलाई एक समारोहबीच मुख्य निर्वाचन अधिकृत भोजराज शर्माले प्रमाणपत्र वितरण गर्नुभयो । उक्त समारोहमा प्रमुख जिल्ला अधिकारी द्रोण पोखरेल र प्रहरी उपरिक्षक किरण राणाको पनि उपस्थिति थियो । उक्त समारोहमा निर्वाचित उम्मेदवार सुवालले सम्पूर्ण मतदाता एवं मतदान तथा मतगणना प्रक्रियामा सहयोग गर्ने कर्मचारी, सुरक्षाकर्मी तथा राजनैतिक दलका प्रतिनिधिहरूलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्नुभयो ।

निर्वाचन परिणामले.....

उम्मेदवारहरूले जनतालाई पनि

भ्रष्ट बनाउन खोजे । समृद्धिको सपना, पैसा, विकास निर्माण र रोजगारका भूटा आश्वासन, भोजभतेर, लुगाफाटा, आदि बाँडेर मतदातालाई छक्याए ।

शासक पार्टीहरूले निर्वाचनमा जनताको राजनीतिक चेतनास्तर उठाउन नखोजेको, संघीय सरकार र प्रदेश सरकारको काम, कर्तव्य र अधिकारका बारेमा कुनै कुरै नउठाएको बरु आधारहीन समृद्धिको भूटा कुरा गरेको र भूटा आश्वासन बाँडेको उहाँले प्रस्ट पार्नुभयो ।

नयाँ आउने प्रधानमन्त्रीबाट के आशा गर्नुहुन्छ भन्ने प्रश्नमा अध्यक्ष रोहितले भन्नुभयो - ‘जोसुकै प्रधानमन्त्री आए पनि उनले आफूलाई देशकै प्रधानमन्त्री हुँ भनी ठानेर काम गर्नुपर्छ । अमुक पार्टी, अमुक जिल्ला र गाउँको प्रधानमन्त्री बनेर पक्षपात गर्नुभएन । तर त्यस्तो फराकिलो मानसिकताको नेता नै देखिएको छैन ।

सिविन-नेपाल

कर्मचारी आवश्यकता सम्बन्धी सूचना

विगत तीन दशक देखि बाल अधिकारका क्षेत्रमा क्रियाशील नेपालको पहिलो बाल अधिकारमुखी संस्था सिविन-नेपालले सञ्चालन गरिरहेका विभिन्न परियोजनाहरुमा केही पदहरु रिक्त रहेकाले पदपूर्तिका लागि देहाय बमोजिमका पदहरुमा इच्छुक योग्य र अनुभवी नेपाली नागरिकले प्रक्रिया पुर्‍याई आवेदन गर्न आह्वान गरिन्छ ।

१. पद: परियोजना संयोजक (Project Coordinator)

संख्या: १ जना

शैक्षिक योग्यता: मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम स्नातक तह उत्तीर्ण गरेको ।

उमेरको हद: २० वर्ष पूरा गरी ४० वर्ष ननाघेको ।

अनुभव: बाल संरक्षण, बालमैत्री स्थानीय शासन, बाल संरक्षणका संरचनाको विकास, लैङ्गिक समानता तथा जीवन उपयोगी सीप क्षेत्रमा ५ वर्ष कामको अनुभव भएको ।

२. पद: अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा जवाफदेहिता अधिकृत (MEAL Officer)

संख्या: १ जना

शैक्षिक योग्यता: मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम स्नातक तह उत्तीर्ण गरेको ।

विशेष योग्यता: अंग्रेजी भाषामा दखल भएको (प्रतिवेदन लगायतका सामग्री लेख्न सक्ने)

उमेरको हद: २० वर्ष पूरा गरी ४० वर्ष ननाघेको ।

अनुभव: अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा जवाफदेहिताको क्षेत्रमा २ वर्ष कामको अनुभव भएको ।

३. पद: सामाजिक कार्यकर्ता/परिचालक (Social Worker/Mobilizer)

संख्या: ४ जना

योग्यता: मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम प्रविणतापत्र वा १०+२ तह उत्तीर्ण गरेको ।

उमेरको हद : २० वर्ष पूरा गरि ३५ वर्ष ननाघेको ।

अनुभव: बाल संरक्षण, बालमैत्री स्थानीय शासन, बाल संरक्षणको संस्थागत विकास, समुदाय परिचालन तथा जीवन उपयोगी सीपको क्षेत्रमा कम्तिमा २ वर्षको कार्य अनुभव भएको ।

४. पद : बाल प्रयोजन फिल्ड टीम लिडर (Child Sponsorship Field Team Leader)

संख्या : १ जना

शैक्षिक योग्यता : मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम स्नातक तह उत्तीर्ण गरेको ।

विशेष योग्यता : अंग्रेजी भाषामा दखल भएको (प्रतिवेदन लगायतका सामग्री लेख्न सक्ने)

उमेरको हद : २० वर्ष पूरा गरी ३५ वर्ष ननाघेको ।

अनुभव : समुदाय परिचालन सम्बन्धी ३ वर्षको अनुभव भएको ।

५. पद : बाल प्रयोजन डाटा इन्ट्री परिचालक (Child Sponsorship Data Entry Mobilizer)

संख्या : १ जना

शैक्षिक योग्यता : मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम प्रविणतापत्र वा १०+२ तह उत्तीर्ण गरेको ।

विशेष योग्यता : अंग्रेजी भाषामा दखल भएको (प्रतिवेदन लगायतका सामग्री लेख्न सक्ने)

उमेरको हद : १८ वर्ष पूरा गरी ३५ वर्ष ननाघेको ।

अनुभव : डाटा तथा डकुमेन्ट व्यवस्थापनको क्षेत्रमा कम्तिमा १ वर्ष काम गरेको ।

६. पद : बाल प्रयोजन फिल्ड परिचालक (Child Sponsorship Field Mobilizer)

संख्या : ३ जना

योग्यता : मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट न्यूनतम प्रविणतापत्र वा १०+२ तह उत्तीर्ण गरेको ।

विशेष योग्यता : अंग्रेजी र नेपाली भाषालाई अनुवाद गर्न सक्ने ।

उमेरको हद : १८ वर्ष पूरा गरी ३५ वर्ष ननाघेको ।

अनुभव : समुदाय परिचालन सम्बन्धी अनुभव भएको ।

निवेदन दिँदा आवश्यक कागज पत्रहरु : निवेदनको साथमा व्यक्तिगत विवरण (CV), नेपाली नागरिकता प्रमाण-पत्रको प्रतिलिपि, शैक्षिक योग्यताको प्रमाण-पत्रको प्रतिलिपि, अनुभवको प्रमाण-पत्रको प्रतिलिपि ।

सेवा सुविधा : परियोजनाको नियम अनुसार ।

दरखास्त दिने मिति : २०७४।०८।२९ देखि २०७४।०९।०६ गते सम्म ।

दरखास्त दिने स्थान : सिविन-नेपाल केन्द्रीय कार्यालय रविभवन, काठमाडौं वा anjanacwin@gmail.com मा इमेल गर्न पनि सकिनेछ । विषयमा दरखास्त दिन चाहेको पद खुलाउनु पर्नेछ ।

उपरोक्त पदहरुको विस्तृत कार्य विवरण सिविनको वेब साइट <http://cwin.org.np/> मा राखिएको छ ।

नोट: प्रारम्भिक छनौट सूचि (Shortlist) मा परेका आवेदकहरुलाई मात्रै अन्य छनौट प्रक्रियाको लागि समावेश गरिने छ । कर्मचारी छनौटको सम्पूर्ण अधिकार सिविन नेपालमा निहित रहनेछ ।

के हो पिसाब संक्रमण, कसरी थाहा पाउने?

- प्रा.डा. उत्तम शर्मा

मिर्गौलाबाट पिसाबको थैली हुँदै नलीबाट बाहिर निस्कने जुनसुकै ठाउँमा किटाणुले हुने संक्रमण (इन्फेन्सन) नै पिसाब संक्रमण हो ।

पिसाब संक्रमण यौनअंगको सरसफाई नगर्दा वा शरीरको कुनै भागमा भएको संक्रमण रगतको नली हुँदै पिसाब नलीमा पुग्यो भने हुनेगर्छ ।

मिर्गौला हुँदै पिसाबको थैली, पिसाबको नली वा पिसाब आउने बाटोमा कहीं पनि समस्या भयो वा अवरोध भयो भने पनि पिसाब जमेर संक्रमण हुनसक्छ ।

उदाहरणका लागि एउटा तालको पानी आउने-जाने भएमा स्वच्छ रहन्छ, यदि त्यो पानी कहीं जान पाएन वा बाटो अवरोध भएमा पानी जमेर लेउ लाग्छ । त्यस्तै पिसाब पनि सजिलै बाहिर जान नपाएमा संक्रमण हुन्छ ।

पिसाब संक्रमण सबै उमेर समूहका मानिसलाई हुनसक्छ । कुनै बच्चालाई आमाकै गर्भमा रहँदा शरीरको बनोट बिग्रेर आएको छ भने पनि असर पर्छ ।

पुरुषमा पिसाब थैलीबाट पिसाब फर्केर माथि जान्छ, पिसाब राम्ररी निस्केको छैन वा पिसाब नली साँघुरो छ भने संक्रमण हुने जोखिम धेरै हुन्छ । बृद्ध पुरुषहरुमा हुने प्रोस्टेट ग्रन्थीका कारण पिसाब नली साँघुरो हुँदै जाने हुनाले पनि संक्रमण हुन्छ ।

पुरुषलाई भन्दा महिलालाई पिसाबको संक्रमण बढी हुने गर्छ । किनकि महिलाको पिसाब नली सानो हुन्छ भने पुरुषको नली लामो हुने भएकाले बाहिरी संक्रमण पुरुषलाई कम हुन्छ ।

महिलामा नली सानो हुने, पिसाब नली, महिनावारी हुने नली र दिसा गर्ने नली सँगसँगै हुने भएकाले बाहिरी संक्रमण छिटो हुने सम्भावना हुन्छ । महिलालाई बाहिरी संक्रमण बढी हुनुको कारणमा कुनै एक नलीमा भएको इन्फेन्सन अर्कोमा सजिलै सर्नु पनि

हो ।

महिलालाई एक पटक संक्रमण भएपछि घरिघरि दोहोरिरहन्छ । एक पटक निको भएपछि किन दोहोरिरहन्छ भन्ने प्रश्न पनि उब्जन सक्छ । किनकि महिलामा नली सँगसँगै रहेका गन्ध्रीमा संक्रमण बसिरहन्छ । औषधि खाँदा ती गन्ध्रीमा किटाणु सुषुप्त अवस्थामा बस्छन् र बिस्तारै औषधिको काम कम हुन थालेपछि ती किटाणु फेरि सक्रिय हुन थाल्छन् । संक्रमण दोहोरिरहन्छ ।

त्यसैले हामीले मिर्गौलाबाट बसेको पिसाब सरासर थैलीमा गई बिना अवरोध बाहिर निस्कियोस् भनेर सरसफाइमा धेरै ध्यान दिनुपर्छ । अझ बढी महिलाले ध्यान दिनुपर्छ । पत्थरी नहोस्, अन्य अवरोध नहोस् भनेर समय-समयमा पिसाबको जाँच गराइरहनुपर्छ ।

कसरी थाहा पाउने पिसाबको संक्रमण ?

धेरैलाई पिसाबको संक्रमण भइरहे पनि थाहा नहुन सक्छ । समस्या बढी हुन थालेपछि मात्र मानिस चिकित्सक कहाँ पुग्छन् ।

यस्ता छन लक्षण :

- पिसाब गर्दा पोल्ने,
- घरिघरि पिसाब जान मन लाग्ने,
- पिसाबको धारा मसिनो हुँदै जाने,
- पिसाब गर्दा कोखा दुख्ने,
- पिसाबमा रगत जाने,
- पिसाब नलीबाट पिसाबसँगै पिप देखिने,
- उच्च तापमानको ज्वरो आउने,
- शरीर काप्ने,
- पिसाब गरेपछि पनि तल्लो पेट भारी हुने, दुख्ने,
- बच्चालाई ज्वरो आइरहने, पेट दुख्ने आदि ।

माथिका लक्षण देखिएमा पिसाबको संक्रमण भयो कि भनेर चेकजाँच गर्नुपर्छ ।

भर्खर विवाह गरेका महिलालाई पनि पिसाब संक्रमण हुने जोखिम उच्च हुन्छ । शारीरिक सम्पर्कमा सक्रिय हुँदा किटाणु

बाहिरबाट भित्र पस्छन् र संक्रमण हुन्छ, जसलाई 'हनिमुन सिस्टाइटिस' पनि भनिन्छ । यसका कारण केही महिला अस्पतालमै भर्ना हुनुपर्ने अवस्थासम्म पुग्छन् ।

धेरै समयसम्म उपचार गरिएन भने मिर्गौलामा पिप जम्ने (रेनल एब्सेस) हुनसक्छ । यदि यस्तो भएमा लामो समयसम्म उपचार गर्नुपर्ने हुनसक्छ । त्यो पिपलाई तान्नुपर्ने हुन्छ । यस्तो अवस्थामा लामो समय औषधि खानुपर्ने हुनाले युरोलोजिस्टसँग सल्लाह गर्नुपर्छ ।

यस्तै, बच्चाको पिसाब माथि फर्केर गएको छ कि छैन भनेर विचार गर्नुपर्छ । त्यो एक्सरे गरेर हेर्न सकिन्छ ।

मधुमेहका बिरामी, शरीरमा रोगप्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएका मानिस, अघवैशे महिला, सेक्सवर्कर, पत्थरी भएका व्यक्ति, आदि पिसाब संक्रमणको उच्च जोखिममा हुन्छन् ।

यसबाट बच्नका लागि हामीले गुप्तांगको सरसफाइमा ध्यान दिनुपर्छ । हामीले यसलाई बेवास्ता गरौं, उपचार भएन भने बिस्तारै मिर्गौलामा असर पुग्ने, पिसाब नली, पिसाब थैलीमा समस्या आउने हुन्छ ।

धेरै बेवास्ता गरेमा मिर्गौला नै खराब हुने खतरा बढ्छ । तसर्थ, हरेक ६ महिना वा १ वर्षमा आफ्नो पिसाबको जाँच गर्नुपर्छ । जो बढी जोखिममा छन् उनीहरुले ३-३ महिनामा पिसाब जाँच गरिरहनुपर्छ ।

(युरोलोजिस्ट, मिर्गौला प्रत्यारोपण सर्जन प्राडा शर्मा आइओएम शिक्षण अस्पताल महाराजगञ्जमा कार्यरत छन् ।)

- स्वास्थ खबरपत्रिका

ग्यारेन्टी उपचार

नशा च्यापिएको घुँडाको दुखाई

आश्चर्यजनक रूपमा ग्यारेन्टी निको पार्ने

- ♦ जाँड-रक्सीको कुलन ग्यारेन्टी छुटाउने
- ♦ मुखै नबारीकन सुगर कन्ट्रोल गर्न
- ♦ महिला/पुरुषको यौन पावर बढाउन
- ♦ घेतको दाग अनुहारको चाँयापोतो हटाउन
- ♦ भुँडी घटाउन/शरीरको तौल बढाउन
- ♦ स्तन घटाउन, बढाउन/टाईट पार्न

फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग

दुरसंचारको गेटसँगै

फोन नं. ४३३६७०१

९८०३५०२२५९, ९८४९८१९७६

Free Home Delivery

Not For Medicinal Use